

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רכ"ג ע"ב

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לַעֲבִידָתָא דָא.

תרגום לעברית

יְהוּדָה הַתְּחִיל מִשְׁמַאל וְסָטָה לְיָמִין. הַתְּחִיל מִשְׁמַאל, מִשּׁוּם שֶׁבָּא מִצַּד שְׁמַאל, וְנִדְבֶק בְּיָמִין, וְהַמִּשְׁכָּן נַעֲשֶׂה בְּצַד הַזֶּה. הַתְּחִיל מִצַּד שְׁמַאל וְנִדְבֶק בְּצַד יָמִין. וְעַל זֶה בְּצִלָּא, שֶׁבָּא מִהַצַּד שְׁלֹ, עָשָׂה אֶת הַמִּשְׁכָּן וְהַתְּתִקֵּן אֲצִלּוֹ. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה בּוֹ, וּבִרְרָא אוֹתוֹ מִכָּלֶם לַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה.

טקסט הזוהר

וַיֵּהֱב לֵיהָ חֲכָמָה וְתְבוּנָה וְדַעַת, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. בְּגִין דְּעֵמִיָּה הָוָה בְּקִדְמִיתָא סְכֻלְתָּנוּ דְּלִבָּא, דְּכִתִּיב וּבִלְבַב כָּל חָכָם לֵב נִתְּתִי חֲכָמָה. בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא יֵהִיב חֲכָמָתָא, אֲלֵא לְמֵאן דְּאִית בֵּיהָ חֲכָמָתָא, וְאוּקְמוּהָ חֲבֵרְיָא וְאַתְמֵר. וְכֵן כְּגִוּוֹנָא דָא בְּצִלָּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּצִלָּא שְׁמִיָּה גָרִים לֵיהָ, וְעַל חֲכָמָתֶיהָ אֲקָרִי הָכִי, וְרָזָא דְּמִלָּה בְּצִלָּא, בְּצִלָּא אֵל.

וְנָתַן לוֹ חֶכְמָה וּתְבוּנָה וְדַעַת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּחַ, מְשׁוּם שֶׁעָמַד הָיָה בְּרֹאשׁוֹנָה הַשָּׁפֵל הַלֵּב,
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת לֹא) וּבְלֵב כָּל חָכָם לֵב נָתַתִּי חֶכְמָה. מְשׁוּם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נוֹתֵן
חֶכְמָה אֶלָּא לְמִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֶכְמָה, וּפְרָשׁוֹהָ הַחֲבָרִים וְנִתְבָּאֵר, וְכֵן כְּמוֹ כֵּן בְּצִלָּאֵל. רַבִּי
שִׁמְעוֹן אָמַר, בְּצִלָּאֵל - שְׁמוֹ גָּרַם לוֹ, וְעַל חֶכְמָתוֹ נִקְרָא כֶּה, וְסוּד הַמֶּלֶךְ בְּצִלָּאֵל - בְּצִל
אֵל.

טקסט הזהיר

פֶּתַח וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) כְּתִפּוּחַ בְּעֵצִי הֵיכָר כֵּן דּוֹדִי וְגו'. בְּצִלּוֹ: הֵיכָר בְּצִלָּאֵל,
דְּאִיהוּ אֶתְקִין מִשְׁכָּנָא, וְעָבִיד לֵיהּ. דְּכָתִיב חֲמִדְתִּי וְיִשְׁכַּבְתִּי. דְּמִשְׁכָּנָא חֲמִידָא אִיהוּ
לְמִיתָב בֵּיהּ, דְּאִיהוּ עָבִיד חֲמוּדָא לְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל יִתְבָּא בְּצִלָּאֵל דְּאֵל. וְדָא
אִיהוּ בְּצִלָּאֵל.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (שִׁיר ב) כְּתִפּוּחַ בְּעֵצִי הֵיכָר כֵּן דּוֹדִי וְגו'. בְּצִלּוֹ - הֵיכָר בְּצִלָּאֵל, שֶׁהוּא
הַתְּקִין הַמִּשְׁכָּן וְעָשָׂה אוֹתוֹ, שֶׁכְּתוּב חֲמִדְתִּי וְיִשְׁכַּבְתִּי. שֶׁהַמִּשְׁכָּן נִחְמַד לְשִׁכָּת בּוֹ, שֶׁהוּא
עָשָׂה חֲמִדָּה לְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵת בְּצִל הָאֵל. וְזֶהוּ בְּצִלָּאֵל.

טקסט הזהיר

וּפְרִיז מְתוּק לְחֶכְכִּי, דְּדָא (רִי"ד ע"ב) אִיהוּ דְּעָבִיד פִּירִין טְבִין בְּעֵלְמָא, דְּכָתִיב, (הוֹשֵׁעַ
יֵד) מִמֶּנִּי פִּרְיָה נִמְצָא. מֵאֵן הוּא פְּרִי. אֵלִין אִינוֹן נִשְׁמַתְהוֹן דְּצִדִּיקִיָּא, דְּאִינוֹן אִיבָא
דְּעוֹבְדוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. דְּהָהוּא נִהָר דְּנִפְיָק מִעֵדָן, אִיהוּ אִפְיָק וְזִרְיָק נִשְׁמַתִּין
לְעֵלְמָא, וְאִינוֹן פִּירִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וּבִגִּין כֶּה פְּרִיז. דָּא אִיהוּ כְּדִקְאָמְרוֹ.

ופריו מתוק לחכי, שזהו שעושה פרות טובים בעולם, שכתוב (הושע יד) ממני פריו נמצא. מי הוא פרי? אלה הם נשמות הצדיקים, שהם פרי מעשיו של הקדוש ברוך הוא, שאותו נהר שיוצא מעדן מוציא וזורק נשמות לעולם, והם הפרות של הקדוש ברוך הוא, ומשום כך פריו. זהו כמו שאמרנו.

טקסט הזהיר

בצל: דא הוא בצלאל. ועל דא תקונא דמשכנא על ידא דבצלאל הנה. ובגין כך ובצלאל בן אורי בן חור. בן אורי, דא נהורא דשמא דנפיק. בן אורי, דא ימינא. בן חור, דא איהו שמאלא. בן אורי בן חור, (ס'א בן חור בן חורי) ועל דא אשתלים ביה דינא דקודשא בריה הוא בעובדא דעגלא. (שמות לח) כל הזהב העשוי. מההיא שעתא דיהבו ליה ישראל, הנה עשוי ואתתקן מקדמת דנא, בכל מלאכת הקדש, כל ההוא דהבא, אתעביד ואתתקן בכל מלאכת הקדש. מאי טעמא. בגין דבכל דרגא ודרגא, הנה אתתקן ביה דהבא. דלית שלימו אלא רחמי ודינא, ועל דא דהבא הנה אזיל בכל מלאכת הקדש, בכל ההיא עבידתא דאקרי קדש, הנה אזיל בה דהבא, דהבא בכלא.

תרגום לעברית

בצל - זהו בצלאל. ועל זה תקון המשכן על ידי בצלאל היה. ומשום כך, ובצלאל בן אורי בן חור. בן אורי - זה אור השמש שיוצא. בן אורי - זה ימין. בן חור - זה שמאל. בן אורי בן חור (בן חור בן חורי). ועל זה נשלם בו דינו של הקדוש ברוך הוא במעשה העגל. כל הזהב העשוי - מאותה שעה שנתנו לו ישראל, היה עשוי ונתתקן מקדם לכה. בכל מלאכת הקדש - כל אותו זהב נעשה ונתתקן בכל מלאכת הקדש. מה הטעם? משום שבכל דרגה ודרגה היה מתתקן בה זהב, שאין שלמות אלא ברחמים ודין, ועל זה זהב היה הולך בכל מלאכת הקדש. בכל אותה עבודה שנקראת קדש היה הולך בה זהב, זהב בכל.

רבי אבא רבי יוסי ורבי חזקיה הוו יתבין ולעאן באורייתא, אמר ליה רבי חזקיה לרבי אבא, הא חמינן דקודשא בריה הוא אתרעי בדינא בכלא, לאתערבא דא בדא, ואיהו אריה דינא בחייבי עלמא, אי איהו אתרעי בדינא, אמאי סליק ליה מחייביא. אמר ליה, כמה טורין אתעקרו במלה דא, אבל כמה מלין גלי בוצינא קדישא בהאי.

תרגום לעברית

רבי אבא, רבי יוסי ורבי חזקיה היו יושבים ועוסקים בתורה. אמר לו רבי חזקיה לרבי אבא, הרי אנו רואים שהקדוש ברוך הוא רוצה בדין בכל לערב זה בזה, והוא מאריך דין לרשעי העולם. אם הוא רוצה בדין, למה מסלק אותו מן הרשעים? אמר לו, כמה הרים נעקרו בדבר הזה, אבל כמה דברים גלה המנוחה הקדושה בזה.

טקסט הזוהר

ותא חזי, דינא דקודשא בריה הוא אתרעי ביה, איהו דינא בריר, איהו דינא (נח ס"ד ע"א) דאתער רחימו וחדוה. אבל חייביא כד אינון בעלמא, כלוהו דינא דזוהמא. כלוהו דינא דלא אתרעי ביה קודשא בריה הוא כלל. ועל דא, לא בעי לאתערבא דינא קדישא בדינא מסאבא דזוהמא, עד דאיהו אשתצי מגרמיה, ולאובדא ליה מן עלמא דאתי, ויהוא דינא דזוהמא דביה איהו אוכיד ליה מעלמא.

תרגום לעברית

ובא ראה, הדין שהקדוש ברוך הוא רוצה בו הוא דין ברור, הוא דין שמעורר אהבה ושמחה. אבל הרשעים, כשהם בעולם, כלם דין של זהמה, כלם דין שלא רוצה בו הקדוש ברוך הוא כלל. ועל זה לא צריך לערב דין קדוש בדין טמא של זהמה, עד שמתכלה מעצמו ומאבדו מהעולם הבא, ואותו דין של זהמה שבו, הוא מאבד אותו מן העולם.

פֶּתַח וְאָמַר (תהלים צב) בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אֶוֹן לְהַשְׁמָדָם עַד־
 עַד, הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל תָּא חֲזִי, בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב. כָּהִי עֲשָׂבָא דְאִיהוּ
 בִּיבִישׁוּ דְאַרְעָא, וְאִיהוּ יִבִּישָׁא, כִּד שָׂרְאן בֵּיה מִיָּא אֲפָרִיחַ, וְהָהוּא יִבִּישׁוּ אֶת־פֶּרֶחַ. וְכָהִי
 אֵילָנָא קְצִיצָא דְנָצִיץ, וְלֹא סָלִיק אֱלָא אֵינוֹן פְּאָרוֹת, לְסֹטֵר דָּא וְלְסֹטֵר דָּא, דְּאֵינוֹן עֲנָפִין
 דְּסִלְקִין, וְלַעֲלָמִין לֹא סָלִיק אֵילָנָא, כִּד הָוָה בְּקִדְמִיתָא לְמַהְוֵי אֵילָנָא. וְכָל דָּא, לְהַשְׁמָדָם
 עַד־עַד, לְאַעְקָרָא לֹון מִשְׁרָשֵׁין וּמִכְלָא.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים צב) בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אֶוֹן לְהַשְׁמָדָם עַד־
 עַד. הַפְּסוּק הַזֶּה פִּרְשׁוּהוּ. אֲבָל בֹּא וּרְאֵה, בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב, כַּעֲשָׂב הַזֶּה שֶׁהוּא
 בִּיבֵשׁ בְּאַרְץ וְהוּא יִבֵּשׁ, כְּשִׁשׁוּרִים בּוֹ מִים הוּא פּוֹרֵחַ, וְאוֹתוֹ יִבֵּשׁ פּוֹרֵחַ. וְכֵאֵילָן הַזֶּה
 קָצוּץ שְׁצִץ מִחֻדָּשׁ, וְלֹא מַעֲלָה אֱלָא אוֹתָם פְּאָרוֹת לְצַד זֶה וְלְצַד זֶה, שֶׁהֵם עֲנָפִים
 שְׁעוֹלִים, וְלַעֲוָלָמִים לֹא עוֹלָה אֵילָן כִּפִּי שֶׁהִיא בְּרָאשׁוֹנָה לְהִיּוֹת אֵילָן, וְכָל זֶה לְהַשְׁמָדָם
 עַד־עַד, לְאַעְקָרָם מִהַשְׁרָשִׁים וּמִהַכֹּל.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רכ"ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תוֹ רְזָא אַחְרָא אֵית בְּהָאִי, עַל דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲרִיךְ רוּגְזִיָּה בְּחִיבָא בְּהָאִי עֲלָמָא,
 בְּגִין דְּהָאִי עֲלָמָא, אִיהוּ חוֹלְקָא דְּסִטְרָא אַחְרָא. וְעֲלָמָא דְּאִתִּי אִיהוּ סִטְרָא דְּקֻדְשָׁה.
 וְאִיהוּ חוֹלְקָא דְּצִדִּיקָא, לְמַהְוֵי צִדִּיקָא אֵינוֹן בַּעֲטָרָא דִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן בֵּיה. וְתֵרִין
 סִטְרִין אֵלִין, קִיִּימִין דָּא לְקַבֵּל דָּא. דָּא

עוד יש סוד אחר בזה, על שהקדוש ברוך הוא מאריך רגזו עם הרשעים בעולם הזה, משום שהעולם הזה הוא חלק של הצד האחר, והעולם הבא הוא צד הקדשה. והוא חלק הצדיקים, שהצדיקים יהיו בו בעטרת הכבוד של רבונם. ושני הצדדים הללו עומדים זה כנגד זה. זה צד הקדשה, וזה הצד האחר שטמא. זה עומד לצדיקים, וזה עומד לרשעים. והכל זה כנגד זה. אשרי הצדיקים שאין להם חלק בעולם הזה, אלא בעולם הבא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.